

ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵՆԿ

Տարեկան դեր 5 բուրջ, կեն 3 բուրջ:

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատանը և պ. Ծատուրեանի խանութում:

Օտարաբաղադրացիք դիմում են ուղղակի
Тифлиса, Редакция „Менкы“

Խմբագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն):

Յայտարարութիւնները ընդունվում են ամէն լեզվով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խաւարանիւր բառից մի կօպէկ:

„ՄԵՆԿԻ“ խմբագրատանը պատահաւ բաց
կը լինի ամէն օր (բացի կիրակի օրերէն), ա-
ռաւօտեան 10 ժամէն մինչև 2 ժամ կէս
օրէն յետոյ:

ԲՈՎԱՆՈՒԹԻՒՆ

Անիծած առաջագիտութիւն. Ներ-
քին տեսութիւն. Գիւղատնտեսական. Նամակ
Մովսիսի. Նամակ Դամասի. Նամակ Նոր-
Քաղաքի. Ներքին լուրեր. Արտաքին տե-
սութիւն. Իտալիա. Աւստրիա. Գերմանիա.
Թիւրքիա. Ֆրանսիա. Նամակ Գիւղատնտեսից.
Նամակ Ժընէվից. Պաշտօնական. Յայտա-
բարութիւններ. Տեղեկացոյց:

ԱՆԻՇԱՍՏ ԱՌԱՋԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

Անիծած հասարակութիւններ, որոնց համար
անշարժութիւնը գոյութեան անհրաժեշտու-
թիւն է դարձել: Անիծած ազգեր, որոնց ան-
գամայն համար, իրանց ազգութեան պատ-
ճառով, առաջագիտութիւնը անհնարին
լինելով, նրանց գոյութեան միակ պայմանը
և դժոճ դրութեան պահպանումն է... Փոքր
ինչ շեղվեցաք եղած դրութենից, անշարժու-
թենից, որին նորա ընտելացել են,— և նրանք
ապրել չեն կարող... Փոքր ինչ առաջագիտ-
ութիւն արիւնք,— և նրանք թուլանում են, կոր-
չում են, անհետանում են...

Բայց ամէն կենդանի էակին յատուկ է իր
գոյութեան համար պատահաւոր զգաց-
մունքը, ուրիշն այն մարդիկ, որը տեսնում են
թէ այն շրջանի մէջ, որին իրանք պատկա-
նում են, մտնելով է այս կամ այն առաջա-
գիտութիւն, իսկ իրանք ոչ թէ միայն տնտե-
սական են յարմարվել առաջագիտութեան հո-
տանքին, բայց և ներքին ազգամար համոզված
են, որ այս կամ այն առաջագիտութիւնը
իրենցընդմէջ, նորա պիտի հեռանան ասպա-
րիզից և ուրիշին տեղ տան,— այդ տեսակ մար-
դիկ ինչ պիտի անեն... Չը կարողանալով նո-
րութեանը հետեւի, առաջագիտութեանը յար-
մարվել նրանց մտում է միայն մի միջոց գործ
դնելով՝ այն է բոլոր ներքին և աննրքին մի-
ջոցներով փնտռել նորութիւն մտնողին, որ-
դիւր իրան առաջագիտութեանը... Այդ
է անընդունակ թուլութեանը... Այդ
է անհոգ օրհասական պատերազմը...

Հայերն մօտ վաղուց է արդէն ընդունված
է, որ երբ մի կուսակցութիւն կամեւում է չը
թոյլ տալ նոր մարդին հասարակական տա-
պաւելը մտնելու, գործ է դնում մի շատ
հնացած միջոց, բայց մի և նոյն ժամանակ
այնպիսի միջոց, որ մինչև այժմ միշտ աջող-
վում էր՝ երբ որ չեն կամեւում թոյլ տալ
որ մի մարդ մի գործ սկսէ, կամ մի ուսումնական
անձն մի պաշտօն վարէ, և մի և նոյն ժամանակ
չեն կարող տեսլ թէ այն մարդը տեղեկ չէ գոր-
ծին, ուսումնականը ուսումն չունի կամ
տնտեսաբան և կ'է (թէ և զուցէ այդ էլ
կանեն, կը որ ուրիշ հնարները չը հասնեն), —
տեսնեն՝ ե'կ' անենք թէ նա պիտի տա-
տանտէ, թէ նա կ'ընենք փոխել է, կամ
ուրիշ արան նման և զուցէ աւելի սաստիկ
բան, այնպիսի բան, որ վախեցնում է, սար-
սափեցնում է, բարի արտօնի մէջ երկել է
դոյնում... այսպիսով կարող ենք հաստատի լինել
որ ամէն բան առաջվայ դրութեան մէջ կը
մնայ, նոր մարդը իրրեք մեր մէջ չէ մտնի,
կը զրկվի հասարակական ասպարիզում գոր-
ծելու կարողութենից... և երբեք առաջագի-
տութեան չէ լինի...

Իսկ երբ չը կայ առաջագիտութիւն, ամէն
միւր մեզանց աւելի հանգիստ է լինում...

Ինչ բաւ և հանգիստ բան է անշարժու-
թիւնը...

Այդ ո՞վ է հնարել այդ անիծած առա-
ջագիտութիւնը...

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԳԻՒԳԱՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Այդ երկրը— Կովկասը հարուստ է բնա-
կան բերքերով, սկսեալ թէ կենդանական, թէ
բուսական և թէ հանքային ծիրերից: Բնա-
ջնը, այն է ընտանի կենդանիները, արդէն
վաղուց մարդու ուշադրութիւնը գրաւած են
իրենց տուած այլ և այլ օգուտներով, և այդ
պատճառաւ մարդու բնական հարստութիւն
ներից մէկն են կազմում:

Այժմեան գիւղատնտեսական կարեւոր ծի-
րերից միւր կանոնաւոր անասնապահութիւնն է
համարվում:

Ընտանի կենդանիներ ասելով հասկանում ենք
այն կենդանիները, որոնք ծառայում են մեզ
զընտելութեանը երկու նպատակի համար. նախ
իրեն աշխատող ոյժ և երկրորդ իրեն նիւթ
և ապրանք արտադրողներ մեր անասնական
զործաբուրութեան համար, և այս բաժանման
ասկ են բնկում գրեթէ բոլոր մեզ ծանօթ ըն-
տանի կենդանիները. օրինակ ձին, ջորին և այլն
աշխատող ոյժի են մեզ համար, մենք բնա-
նում ենք հիծում ենք, դորանց. եղին, կովին
նոյնպէս կարող ենք բնանել, սոյլակի լծել,
բայց մի և նոյն ժամանակ դոցա միւր գործ
ենք դնում մեզ համար կերակուր շննելու.
Կաշին նոյնպէս անպէտք չէ կորչում և դար-
ձեալ գործ է դրվում մեր պիտոյից համար.
ոչխարը և այժմ տալիս են մեզ անդադար
միս և տաք հաքնիլը: Անասնապահութիւնը,
նոյնպիսի թէ ինչ անասուն է ընտրում իր նպա-
տակի համար— արդեօք ձի է պահածք, թէ
կով, ոչխար և կամ թէ խոզ— բաժանվում է
զանազան ծիրերի, և ամէն միւր դոցանից
ունի իր մասնաւոր կանոնները, խնամատարու-
թիւնները և այլն: Արագրական սահմանափակ
դրութիւնը մեզ չէ թոյլ տալիս ընդարձակել
մեր խօսքը և դոցա ամէն միւրի վրա ջոկ ջոկ
խօսել միայն առ այժմ, ընթերցողի ուշադ-
րութիւնը կը դարձնենք և զձիւր աւսուր
անասունների վերայ (РОГАТЫЙ СКОТЪ).

Այդ կոշիւրաւոր (պող ունեցող) անասունները
դասվում են շատ խեղճ դրութեան մէջ, և այդ
ծիրը էլ մեր ուրիշ արուեստների նման, գորն
վում է անդիշխնութեան կացութեան մէջ.
մեզանում հազիւ լաւ չաղ կը (կրտած) կը-
ռում լինի 10—15 փութ միս, մի լաւ կով-
նաւում կով հազիւ տալիս լինի օրը 20—25
ֆունթ կաթ, որ շատ մեծ բախտաբուրութիւն
է մի գիւղացու համար, այդքան էլ կ'է տալիս
Այժմ խնդիրը նորանում է թէ միւր, որ
մի կերակրի զընտել մասն է կազմում, ինչ-
պէս անել որ շատ ստացուի, բուրդը, որ
ծառայում է այդքան բազմաթիւ գործադրու-
թեան մեր պիտոյից համար, ինչպէս անել
աւելի լաւ և կախողը արտադրողներին
և այժմից, կաթը, որից շննում ենք իւր և
պանիր և որոնք մեր անասնապահութեան մէջ
անհրաժեշտ են և չէ կարելի գրեթէ առանց
դոցա ասկի, ինչպէս անել աւելի շատ ստա-
նալու այժմեան տուածից,— ասա այս հար-
ցերի մէջ է բովանդակվում անասնապահու-

թեան դարմանը, և որոնք կ'պարզուն մեր
հետեւի խօսքերով:

Այս ժամանակ որ Եւրոպայում անասնա-
պահութիւնը դասվում էր այն դրութեան մէջ
ինչպէս այժմ մեր բայց վաղուց է, որ այդ ծիրը
սկսած են օտար ազգերը մշակել և հարստու-
թեան աղբիւր շննել օրինակ կովին երկար
տարիների միջոցում պահպանելով, լաւ մտնող
տալով, մաքուր պահելով և ցիւր աղուտե-
նելու ջանք անելով, հասցրած են այժմեան
նշանաւոր և կատարելագործեալ ցիւրին, որը
հոլանդեան կամ շվեյցարական կով է կոչ-
վում, և որ տալիս է օրը 40 մինչև 50 ֆունթ
կաթ: Այժմ ներկայացրեք ձեզ կ'է մի գիւ-
ղացի ունի 10 այդպիսի կովեր, միջին հաշ-
ւով 10 փութ կաթ կարող է ստանալ, որը
թէ հում ծախած և թէ իւր կամ պանիր
շննած, մի բուսական լաւ արդիւնք է մի
գիւղացու համար: Այնպէս կը Անգլիա-
յում այնպիսի կատարելագործեալ տիպին է
հասցրած, որ թերեւ անհաւատալի թուի մեր
ընթերցողներին եթէ ասենք, որ Անգլիայի
Վիլհելմ ասուած կը բաշտում է 50—60
փութ միս.— այս անհնար է թուում և չա-
փազանք, բայց այս իրողութիւնն է, որին հա-
սած է անասնապահութիւնը այդ երկրին
բուս:

Վիտորութիւնը անասնապահութեան
թեան վերայ, լաւ խնամք տանելը, առողջ և
լաւ խոտ ուտեցնելը, մտնողի չափը, մա-
քուր պահելը և կանոնաւոր խառնակի տալը
միմեանց հետ— ասա այս պայմաններն են յա-
ռաջացրել այդ կովերի և կիւրների ընտիր ցի-
ւերը. բայց և երկրացիք չեն կանգ առել դոցա
վերայ միայն փորձել անելով: Անգլիայի ձին,
որ այժմ հաշտւած է և զօլուած, կը ծառայէ
հետազոտութեան առարկայ և շատ փորձե-
լից յետոյ, խառնակի տալով տեղական Անգ-
լիայի ձին Եւրոպայի ձին հետ, յաջողած է
վերջապէս յառաջ բերել այն ձին ընտիր տե-
սելը, որը Անգլիայի պարճանքն է համարվում:
Ոչխարը և այժմ նոյնպէս չէր կարելի անու-
շաղիւր թողնել և այդտեղ ևս փորձը,
գիւղական փորձը, յաղթող հանդիսացաւ, յա-
ռաջացնելով ընտիր ցիւրերը ոչխարների և ոյ-
ծերի իրենց նորը և կախող մաղերով:

Այս այս անասնից պարզ երեւում է, որ
ինչ որ ուրիշ երկրներում յաջողւած է, նոյնը
և կարող է յաջողուիլ և մեզանում, որովհետեւ
մեր հողը պատկառարկեաւոր հող չէ համե-
մատաբար Շվեյցարիայի կամ Անգլիայի
հողի հետ, իսկ կընեն նոյնպէս այդքան մեծ
տարբերութիւն չունի նոյնանից, ուրիշն զընտ-
ւոր պահպանութիւնը չենեւանք և անասունների
հետ վարուիլ և պատկանեալ հոգացողութիւն
ներ չանելն է. այս պատճառով մենք աւելորդ
և անպարկուշ չենք համարում այստեղ յառաջ
բերել մի քանի ընդհանուր կանոններ, որոնք
հիմն են անասնապահութեան մէջ:

Ամենից առաջ սեյ ունենալը գէպի անու-
տեանիւր առաջին պայմանն է յաջողութեան,
առաջին հիմքը անասունը գէպի կատարե-
լագործութիւն տանելու. առանց սրկելու
դոցա, անկարելի է մտածել որ և իցէ բուր-
բում դոցա կ'անքի մէջ: Եւրոպայի կ'ոյղնան
շատ կաթ ստանալ, շատ միս և բուրդ ստա-
նալ,— պէտք է լաւ և կանոնաւոր կերակրել
խնամք ունենալ: Եւրոպայի ընդունուած է կո-
վերին այս համեմատութիւնով կերակրել 110:
3½ այլերն 100 ֆունթ բաշտ ունեցողին 3½
ֆունթ չոր խոտ կամ 3½ ֆունթ չոր խոտ
զօլութիւն ունեցող կերակուր պէտք է ստա-

Եթէ բաշտ է կենդանի կովը 10 փութ,
պէտք է նորան տալ 14 ֆունթ չոր խոտ
օրը. իսկ 1 ֆունթ չոր խոտին 3—4 ֆունթ
ջուր պէտք է տալ խմելու: Նկատուած է,
որ կերած 100 ֆունթ չոր խոտը միջին հաշ-
ւով 4½ ֆունթ միս է աւելցնում կը վե-
լայ:

Չորրորդ ցիւրը աղուտեցնելը մի կարեւոր
գիւր է կաղում անասնապահութեան մէջ և
այդ ուշադրութեան արժանի է: Այդ մէջ,
թէ և չկան յայտնի լաւ ցիւրեր, այնուամե-
նայիւ կարելի է յառաջացնել նոր լաւ ցիւր,
և այդ նպատակին հասնելու համար, պէտք է
ընտրել տեղական լաւ առողջ և շուտ չաղա-
ցող ցուլ (բուզայ) և խառնակի տալ արան
նոյնպէս առողջ և կաթնատու կովի հետ, և
սրանցից ծնած էրը միայն չէ այն ընտրած լաւ
ցուլի հետ, իսկ արուն խառնակի տալ մի
ուրիշ ընտրուած կովի հետ և յետոյ սրանցից
ծնածները շարունակել խառնակեցնել միմեանց
կամ այն առաջուց ընտրած ցուլի հետ, մինչև
որ յառաջ կ'գան լաւ և հաստատ յատկու-
թիւններ ունեցող տեղական կովեր, կամ ցու-
լեր. բայց չպէտք է թոյլ տալ խառնակուիլ
աղու իր մօր կամ բոր հետ, որովհետեւ մի
պակասութիւն, մի հիւսնութիւն, որ կա-
րող է փոխադրված լինի աղուն կամ աղւն
մօրից, միայնիւր աւելի հիւսնութիւն կը
ստատանալ և վատ հետեւանքներ կ'ունենայ:

Այս կանոնը նաեւ կարելի է գործ դնել ոչ-
խարների լաւ ցիւր յառաջ բերելու:

Հինգերորդ. Էջ հարթին (գանա) պէտք է
միայն այն ժամանակ երբ երկու տարեկան է.
առաջ խառնել տալը անպատակ է:— Նաեւ
նակի տալը տարին մի անգամ պէտք է լինի:
Վեցերորդ. նախընտրել արածելու հա-
մար խառն, այնինքն կովերը և ցուլերը միա-
սին, ինչպէս անում են մեր մէջ, փնտախար է
թէ կովերի և թէ ցուլերի համար. այստեղ
շատ անգամ պատահում է որ իրար հարուա-
ծում են, բայց բացի դրանից ամենից մեծ
փնտը այն է որ մի լաւ կով կարող է հի-
ւանդանալ և կամ կորցնել իր լաւ յատկու-
թիւնները խառնուելով մի անպիտան ցուլի
հետ: Այս այս պատճառաւ կամ պէտք է
կովերը առանձին արածեցնել և ցուլերը առան-
ձին, և կա' ամենից լաւը, տանը մեծացնել և
պահել:

Ահա սորա են, որքան թոյլ է տրվում մեզ
յառաջ բերել մի թերթի մէջ, այն պարզ և
էական հիմունքները, որոց վրայ հաստատուած
է կանոնաւոր անասնապահութիւնը, և որոնք
գործադրելով խոհմութեանը և խնայելի կեր-
պով, մի անասնապահութիւնը կ'հասնէ ժա-
մանակաւ, թէ և ոչ, այն կատարելագործեալ
տիպին, որին պատահում ենք մենք այժմ
Եւրոպայում:

Ս. ԱՍԷ.

ՆԱԽԱԿ ՄՕՍԿՎԱՅԻՑ

Այս օրերումս ձեռքս անցաւ մի ձեռագիր նա-
խագաղափար կամ լաւ ևս ասել առաջարկութիւն
(проектъ), որը հետ ծանօթացնել «Մշակու» ըն-
թերցողներին, այլ աղբյուրն լուրեր չունենալու
պատճառաւ, ոչ միայն աւելորդ չեմ համարում, այլ
և յոյժ հարկաւոր, *) ըստ որում այն խնդիրներն,
որոց վերա խօսվում է յիշեալ առաջարկութեան
մէջ, մեր ազգի, կամ լաւ ևս ասել մեր եկեղեցու
պայծառութեան համար համարուելու են անյե-
տաճգելի կարիք: Այս է ասա այդ առաջարկու-

*) Հետաքրքիր կը լինի իմանալ պրօէկտի զե-
րօնները ովքեր են և որտեղից է ծագում նա-
խը.

Մէլիքանիկ Կ. Ղևնդ տառարան: